

א) [לעיל קת.ג. ט] [סוכה ל': ע"ש בכורות ט: ט] א [מנחות ג:] ד' לעיל קו. מנחות יב: א) [פסחים סג.ו.ט"ג. ו] [לעיל קו.ג.] א' לעיל דף עז וש"י.

הגהות הב"ח

א) גבי ר"א כרבנן וכו' במ"ז ממיר ולא שרי ולא מקלש אלא אליבא דרבנן:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בין וכו' אין דרך שירות בב"ב. עי' יומא דף נ"ג ע"י.

שינויי נוסחאות

א) ג"ל קביעותא דמנא קביעותא היא ואי בעי למיטריה ואקריבי בהיכל לא מקריב ומ"ס לאו קביעותא הוא (כ"ג:) ואלא גי' כ"י זה ע"י לעיל קט ע"כ אות י: ב) ע"ש גורם השתא דאמרי' למטא: ג) ג"ל שהרי דאריין. וכן להלן בסמוך (ש"מ. בתח"י:) ד' מיבוא לא ילפי מתקוט (ש"מ. בתח"י:) ה' ג"ל דפניו מהוץ (בתח"י. ש"מ.) ח"ל הגרי"ם מרש"י נראה שגמקמו הי"ם בגמלא ואצ"ג דפניו מהוץ וע"י משל"מ פי"ט מהל' משה"ס דע"י ומ"מ. נראה שגמקמו הי"ם כמו שה"ל לפנינו וע"ש. ע"כ. ג"ל ילפי רבנן ואפילו פניו מהוץ (כ"ג:) ז' ג"ל איפסל' להו מה לי פסול יוצא מה לי פסול דמ"ס (בתח"י. ש"מ.) ח' חסרון דליתיה בוי' (כ"ד. וק"י.) י"א או דילמא יוצא איתיה בעיניה. חסרון כמאן (דאדור' [דאדור'] דמי אמר בוי' (כ"ג:) ח' ג"ל דמי' (ש"מ. בתח"י.) ודק"ס' כמז שה"ל הוסק"ס האמתיים: ט) שחסרו כל שוין וקריבין (בתח"י. שמי' ובי"ש.) י) וביה ממנה לעיל כ"ז מה"ס: י"א ג"ל הבלע או על האבן חיב רב אשוי אמר בין (כ"ה. צ. וק"י.) וכן כב"ד. ש"מ. ק"ו שס לתא אשוי. ונ"מ ח"ג שגולה ינשב דבני הכמני"ם מה"ל דמתי' דבני רב אחאי שמואל: י"א ג"ל דהקריבה (ש"מ. בתח"י:) י"ב וניבטלו שריים בוי' לילי' ומתנב' אמאי מתקן (ש"מ.) י"ג מה הקטרה האמורה בחוץ און בוי' אף הקטרה האמורה בשיריים בוי' (בתח"י. ש"מ.) י"ד ג"ל אקלושי מקלושי. וכן בסמוך (כ"ה. וביה בריש"י.) י"ה ג"ל דמי' (ש"מ. בתח"י.) וביה לעיל קו ע"כ: י"ז ג"ל ונתן פרס (כ"ה. בי"ש.) ג"ל נתן ונתן פרס (כ"י. ד"ה.) ולפנינו ע"פ כה"ל. וראה ע"י. לעיל קט ע"כ אות כ: י"ז ג"ל להקטרת ב"ש. בתח"י:) י"ח ג"ל ואי היה אמרינן קביעותא דמנא קביעותא היא כיון דחסר כל שהוה והקריבו בחוץ פטור אלא (הספד י"ח:) י"א את כולן לילי' (ש"מ.) ב' שהבשר למ"ל שאינו ראוי (כ"ה.) ב"א ג"ל להם (ש"מ.) בב' ג"ל וביהין להלן: (שפתי' ובי"ש.) וביה דב"י צ' וי' כאלן ובלשון כשי' כמנז'ס' [ובתוס'] דב"י רפ"י לחולקין: ב' ג"ל דקומץ (ש"מ.) ב"ה דבולתו שריים שאין ביה מעילה שקומץ (כ"ה.) ב"ד ג"ל רמו (שפתי' וצ"י:) ב"ה בקומץ ולא בלבונה שהקטיר לילי' (ש"מ.) ב' ככ"י דילמא לא שרי: ב' דב"י הוסק' כלן כמנז'ס' ולפנינו תוקן ע"י כה"ל. וגי' ע"מ וליק' דאפילו למאן דאמר יש ביריה דאין מתובר בוי'. וע"ש: ב"ח ג"ל וקובל את דמו (צ"ט.)

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

וקסבר ר"א [קביעותא] דמנא מילתא הוא הואיל ונתן שני [ו] חלאי פרס בכלי הקטרת [ו] היכל קצעהי מנא ואי חסרי כל שהוא מיפסל הילכך בחוץ לא מיחייב עד שיקריב את כולו: ורבנן סבירי קביעותא דמנא לאו כלום היא: **קצע** ששה לוגין. דהוא חצי ההין

לנסכי פר ונתנן ככלי ומשך ארבעה מהן והקריבן בחוץ חייב שהרי ראוין צפנים לאיל [ו]: **פטור**. דבזיר משלש לוגין לא חוו צפנים: **רב אשי אמר**. לעולם כדמלה צדיי דצהקטרה של פנים בחוץ פליגי ובמילף פנים מחוץ ודקא קשיא לך השמא חוץ מחוץ לא ילפי רבנן כו' לא דמי ניסוך להקטרה דניסוך מהקטרה לא ילפי רבנן ואע"ג דחוץ מחוץ אכל קטרת של פנים מקטרת של היכל ילפי ואע"ג דפנים מחוץ: **חסרון** דחוץ. הואילן שלימים לחוץ וחסרו לאיצוד: **שמי** **חסרון**. ואם העלה את המשוייר בחוץ פטור: **או לא שמי** **חסרון**. וחייב לרבנן כאליו כולו קיים: **איפסיל** ליה. ואפי' הכי מיחייב עליה בחוץ ומה לי יוצא ומה לי חסרון: **עד שיקריב כולו** [ו]. אלמא כוליה דעינן: **מדרבי אליעזר פשיט** **מר**. בתמיה. רבי אליעזר אפי' צבולו קיים נמי פטור ואנן לרבנן מיבעי לן דמחייבי צבולו קיים ומודו שחסר צפנים: **והאיכא חליצה**. שהצטר [ו] אינו ראוי להקטרה חוץ' צין אימורין למערכה ודכותיה צפנים לאו העלאה היא דרחמנא אמר (ויקרא א') על העזים אשר על האש. וקס"ד דמתני' רבי יוסי היא דלמרי [לעיל קת.] אינו חייב עד שעלה לראש המזבח שהקטרת פנים: **כשהפך**. החלצים למטה: **מתני'**

מנחה שלא נקמטה. לא חזי לפנים הילכך המקריבה בחוץ פטור: **קמטה וחזר קומטה** **למוכס** **והקריבה בחוץ חייב** שכיוצא בה צפנים כשירה כדמתן דהקומץ (מנחות דף כג.) נתעבר קומטה כשירה לא יקטיר ואם הקטיר עלתה לצעלים: **גב' וניבטלי שירים לקומץ**. צרובה והוי כמאן דליתיה ולא ניחייב עליה ובמנחות (דף כג:) נמי פרכינן לה גבי הקטרת פנים:

לאמר הקטרה בקומץ. וקמן והקטיר (ויקרא ט:) **ונאמר הקטרה בשירים**. לא תקטירו ממנו אשה לה' (שם) א' כל שמוננו לאשים להי הוא צבל תקטירו דהיינו שירים: **אין קומץ מנטל קומץ**. ואפי' רבה עליו כדאמרינן דהקומץ רבה (מנחות דף כג.) ולקח מדם הפר ומדם השעיר הדבר ידוע שדם הפר מרובה מדם השעיר מכאן לעולין שאין מנטלין זה את זה: **מתני'**

הקומץ והלבונה. של מנחת נדבה שניהם מתירין את שריה לאכילה הילכך רבי אליעזר פטור דבני הקטרת כל הממיר: כל הממיר: **אחד צפנים**. מחילה ואחר כך השני בחוץ: **חייב**. שזה גמר וכו' הכל תלוי: **שני צויי** **לבונה**. מתירין לחם הפנים דכתיב (ויקרא כד) והיתה לחםם לאזכרה ואמרינן נאמר כאלן אזכרה ונאמר להלן אזכרה מה להלן קומץ מתיר את השירים אף הלבונה ממרת את הלחם ובשירי מנחה כתיב (ויקרא ו) יאכלו אהרן ובניו קדש קדשים מאשי ה' אין לנו [א] אלא לאחר מתנות האשים: **גב' מהו שיסיר נגדו בשירים**. הקטיר קומץ לצדו על מנת להמיר חצי השירים וצוררן לחלקן [ו]: **מהו**. לאוכלן: **מישרא שרי**. פלגא לגמרי: **או אקלושי מקליש**. לאיסורא דכולהו שירים וקומץ [ו] ולבונה מרוייהו אכולהו שירים דמו [ו] וכי מקטיר אחד מקליש ליה איסורייהו ומיהו לא אישמרי מידי מניייהו לגמרי: פלוגמא דרבי מאיר ורבנן במנחות דהקומץ וז"ל (דף טו.) : **מפגלין בחלי מטיה**. פיגל בקומץ [ו] או בלבונה שהקטיר קומץ ע"מ לאכול זית מן השירים חוץ לזמנו פיגול: **מישרא שרי**. דאי כי מקטיר ליה בשמיקה לא שרי כזית מניייהו לגמרי היכי היא מחשבה דבהוה זית הא דומיא דזריקה דעינן דשרי לגמרי: **לא מישרא שרי כו'**. כלומר דילמא לא הא ולא הא והיכי פשיטא ליה לר' יתחק נפחא דאו הא או הא ע"כ: **אלא אליבא דר"א**. קושיא הוא אמאי פשיטא ליה חליצה דאו הא או הא והא ר"א מדקאמר לאו דילמא [ו] שרי: **ר"א כרבנן ס"ל**. ולא שריא ולא מיקלש. לשון קושיא הוא אמאי פשיטא ליה חליצה דאו הא או הא והא ר"א מדקאמר לאו הקטרה הוא כרבנן דפליגי עליה דר"מ סבירא ליה: **אלא חליצה דרבנן דהכא**. דמחייבי אחד מניייהו אלמא הקטרה היא צפנים וקא מיבעי ליה למאי הילכתא היא הקטרה למישרי פלגא או לאקלושי והכא ליכא למיפשט מדמחייבי עליה בחוץ ש"מ מישרא שרי דאי נמי לאקלושי אמאי היא הקטרה לחיזי בחוץ עליה: **מתני'** **הוויק מקלס דמים**. כגון מנחה אחת ואפילו מחטאות הפנימיות שכל מתנותיהן מעכבות:

ק.י. אב"ל בחסרון מודו ל"יה. ומסיק צחסרו מצפנים ומימה מאי קא משמע לן תנינא לעיל (דף קט:) וכולן שחסרו כל שהוא כו' וכל הפסות היינו חסרו מצפנים: **אמר** **שמואל** **בשהפך**. וכי תימא מאי קמ"ל סד"א דאין דרך הקטרה בכך:

מ"ן במינו אינו חוצין. והא דאמרינן לעיל (דף טו:) גבי רגל חצירו פסול * אין דרך שירות בכך: **קוביץ** מהו שיתיר כנגדו בשירים. פירש צקונטרס דהקטיר קומץ לצדו על מנת להמיר חצי השירים וצוררן לחלקן מהו לאוכלן מישרא שרי פלגא לגמרי או אקלושי מקלש לאיסורא דכולהו שירים וקומץ [ו] ולבונה מרוייהו אכולהו שירים דמו [ו] וכי מקטיר חד איקליש ליה איסורייהו ומיהו לא אישמרי מידי מניייהו לגמרי עכ"ל והא דמתן דהקומץ רבה (מנחות דף טו.) הקומץ והלבונה מעכבינן זה את זה היינו דבני שיהו שניהם דלא ליימי מנחה צלא לבונה ובני קמילה ומכל מקום תימה דאפילו למאן דאמר [ו] מישרא שרי לה היאך מתעבר חלקו של קומץ ונראה לפרש דלאו לאשתריוי צאכילה קאמר אלא דאי משרא שרי פלגא אידך פלגא צאיסור' קיימא ואי אכיל לה לקי כמו אוכל צשר מטאת ואשס קודס וזיקה ואי אקלושי מקליש לכולה מנחה לא לקי כלל אי נמי לענין מעילה וכי האי גוונא צגדיס צפרק עברה (דף סה.) צעל מייגו גייז או אקלושי מיקליש כגון דגדה מן תרין זיתין ושמע ארוס והפר לה ואכלתינן אי אמר מייגו גייז לקיאי אי אמר מקלש קליש איסורא צעלמא הוא: **ואי אריבא דר"מ** דאמר מפגלין בחצי מתיר. הך סוגיא דלא כריש לקיש דאמר לעיל צפרק צית שמאי (דף מה:) טעמא דרבי מאיר משום דכל העושה על דעתו ראשונה הוא עושה וז"ע אי שחט סימן אחד וקבל [ו] אחד דמו וזרקו כיון דחשיב חצי ממיר אי אמרינן מישרא שרי ומיהו הא פשיטא אי לא גמר אחר כך שמיטמו לא שרי:

מ"ן במינו חוצין. ואלו שניהם מ"ן אחד (בכורות ט:) ונאמרה הקטרה בשירים. כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרינן כל שממנו לאשים דהיינו שירים. הכי הוא צבל תקטירו, אלמא איכא תקטרה צפנים (מנחות כג.) מפגלין בחצי מתיר. דמתן (מנחות טו.) פיגל בקומץ ולא בלבונה. בלבונה ולא בקומץ. כלומר חושב בהקטרת האחד על מנת לאכול מן השירים למחר, ר"מ אמר פיגול ותיבא אין כו' כרת עד שיפגל בכל הממיר (פסחים טו.) הזורק מקצת דם בחוץ. שלא נתן ארבע ממנות אלא ממנה אחת (שולחן ערוך):

אב"ל בחסרון מודו ל"יה. ומסיק צחסרו מצפנים ומימה מאי קא משמע לן תנינא לעיל (דף קט:) וכולן שחסרו כל שהוא כו' וכל הפסות היינו חסרו מצפנים: **אמר** **שמואל** **בשהפך**. וכי תימא מאי קמ"ל סד"א דאין דרך הקטרה בכך: **מ"ן במינו אינו חוצין**. והא דאמרינן לעיל (דף טו:) גבי רגל חצירו פסול * אין דרך שירות בכך: **קוביץ** מהו שיתיר כנגדו בשירים. פירש צקונטרס דהקטיר קומץ לצדו על מנת להמיר חצי השירים וצוררן לחלקן מהו לאוכלן מישרא שרי פלגא לגמרי או אקלושי מקלש לאיסורא דכולהו שירים וקומץ [ו] ולבונה מרוייהו אכולהו שירים דמו [ו] וכי מקטיר חד איקליש ליה איסורייהו ומיהו לא אישמרי מידי מניייהו לגמרי עכ"ל והא דמתן דהקומץ רבה (מנחות דף טו.) הקומץ והלבונה מעכבינן זה את זה היינו דבני שיהו שניהם דלא ליימי מנחה צלא לבונה ובני קמילה ומכל מקום תימה דאפילו למאן דאמר [ו] מישרא שרי לה היאך מתעבר חלקו של קומץ ונראה לפרש דלאו לאשתריוי צאכילה קאמר אלא דאי משרא שרי פלגא אידך פלגא צאיסור' קיימא ואי אכיל לה לקי כמו אוכל צשר מטאת ואשס קודס וזיקה ואי אקלושי מקליש לכולה מנחה לא לקי כלל אי נמי לענין מעילה וכי האי גוונא צגדיס צפרק עברה (דף סה.) צעל מייגו גייז או אקלושי מיקליש כגון דגדה מן תרין זיתין ושמע ארוס והפר לה ואכלתינן אי אמר מייגו גייז לקיאי אי אמר מקלש קליש איסורא צעלמא הוא: **ואי אריבא דר"מ** דאמר מפגלין בחצי מתיר. הך סוגיא דלא כריש לקיש דאמר לעיל צפרק צית שמאי (דף מה:) טעמא דרבי מאיר משום דכל העושה על דעתו ראשונה הוא עושה וז"ע אי שחט סימן אחד וקבל [ו] אחד דמו וזרקו כיון דחשיב חצי ממיר אי אמרינן מישרא שרי ומיהו הא פשיטא אי לא גמר אחר כך שמיטמו לא שרי:

מהן בחוץ חייב ר' אליעזר פוטר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב ושני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר פוטר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גב' בעי ר'** יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי י"ז מיקלש אליבא דמאן אי אליבא [ו] דרבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר [ו] אלא אליבא דרבנן דהכא מאי מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** [ו] הזורק מקצת דם [ו] בחוץ

מהן בחוץ חייב ר' אליעזר פוטר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב ושני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר פוטר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גב' בעי ר'** יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי י"ז מיקלש אליבא דמאן אי אליבא [ו] דרבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר [ו] אלא אליבא דרבנן דהכא מאי מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** [ו] הזורק מקצת דם [ו] בחוץ

חייב

עין משפט
גד מצוה

ל"ב א מ"י פי"ט מהל' מעה"ק הלכה ט והדבר ספק:

כ"ב ב ב מ"י שם הלכה ה:
כ"א ד ה ז מ"י שם הלכה י:
כ"ב ז מ"י פט"ו מהל' פסה"מ הלכה ח):
כ"ג ח מ"י פי"ט מהל' מעה"ק הלכה יג:

מוסף רש"י

מ"ן במינו חוצין. ואלו שניהם מ"ן אחד (בכורות ט:) ונאמרה הקטרה בשירים. כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרינן כל שממנו לאשים דהיינו שירים. הכי הוא צבל תקטירו, אלמא איכא תקטרה צפנים (מנחות כג.) מפגלין בחצי מתיר. דמתן (מנחות טו.) פיגל בקומץ ולא בלבונה. בלבונה ולא בקומץ. כלומר חושב בהקטרת האחד על מנת לאכול מן השירים למחר, ר"מ אמר פיגול ותיבא אין כו' כרת עד שיפגל בכל הממיר (פסחים טו.) הזורק מקצת דם בחוץ. שלא נתן ארבע ממנות אלא ממנה אחת (שולחן ערוך):